

مصر

بواسطة آقا محمد تقی

جناب شیخ محیی الدین الکردی علیه بهاء الله الأبھی

هو الله

ایها الحبيب القلبي انی حمدت الله علی ما هیأ لک من امرک رشدا و نصرک بقبیل من المملی الاعلی فتوجّهت الی تلك العدوة القصوی و کان وفودک علیها هبوب نسیم العنایة و نزول غیث الهدایة علی المعاهد و الرّبی فاهتزّت و ربت و نبتت بشقائق نعمان و اخضرتّ بالعصف و الرّیحان فصدحت طیور القدس فی تلك الرّیاض و زرت اسود العرفان فی تلك الغیاض و اثرت نفثات بیانک فی القلوب و الجنان و التذت الآذان بتلك الألحان و قرّت الأعین بمشاهدة آیات ربّک الحنون و اطلعت القلوب بالسّرّ المکنون و الرّمز المصون فیا طوبی فیا طوبی لک من هذه الموهبة الكبرى و مرحی مرحی بک من هذه الهمة العلیا فرجعت مظفراً منصوراً و اورثتنا سروراً و حبوراً و اصبحت حامداً و شکورا ولكن الی الآن لم یأتنا منکم خبر عمّا ظهر و انتشر و النفوس الّتی قرّت اعینها بمشاهدة آیات ربّک الرّحمن الرّحیم و انی ادعو الله ان یوفّقک علی اعظم من هذا انه هو المؤید الموفّق الکریم

۱۵ تشرین ثانی ۱۹۲۱

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داندلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۹ مارس ۲۰۲۳، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظهر